

EMU en hörnsten i Europas förenta stater

EMU er fel väg att skapa en stark ekonomi

Af Hans Lindqvist, tidl. medlem af EU-parlamentet

EMU är ett ekonomiskt riskprojekt. EU och dess föregångare EG och EEC har sett den europeiska integrationen som en motvikt mot USA. EU skall bli en ekonomisk och politisk stormakt eller superstat som kan jämnföras med USA.

Så har också argumenten och motiven sett ut för EU:s utveckling från Romfördraget över Maastrichtfördraget, Amsterdamfördraget och det närmast kaotiska Nicefördraget. Detta synsätt att skapa en ekonomisk och politisk stormakt, en superstat, är vad som styr hela EU. På toppmötet i Lissabon för några år sedan beslöts att EU år 2010 skulle vara en ekonomisk stormakt jämförbar med USA.

Ekonomiska stormaktsambitioner tycks ha gått i stå. Det går betydligt bättre för ekonomin i Storbritannien, Danmark och Sverige utanför EMU än för EMU-länderna.

BNP-utvecklingen är låg och rörligheten på arbetsmarknaden närmast obefintlig. Europas andel av världshandeln minskar, enligt EU-kommissionens egna rapporter.

Tysklands ekonomiska kraftgång påverkar hela EU. Stabilitetspakten gör det svårare att rätta till problemen. Ordsvalet år 2001 om världens ekonomiskt starkasta region verkar ligga långt i fjärran. Också här står ordslotten mot verkligheten.

Befolkningsmässigt är Europa en grånande gentleman. Allt färre i yrkesverksam ålder skall försörja en stadigt växande andel äldre. Födelsehalten är låga. Mitt i denna allvarliga verklighet stängs utomeuropeiska arbetskraftinvandrarna ute med långa övergångsregler för att stoppa invandrare från de nya medlemsstaterna till Tyskland, Österrike, Danmark och kanske Sverige.

Schengenreglarna bygger vidare på Fästning Europa med ännu högre murar för flyktingar som försöker ta sig in. Reformeringen av jordbrukspolitiken har stoppats. Exportstödet för EU:s jordbruksöverskott trasar sönder marknaderna i Europa och försvårar för de fattiga länderna att sälja sina produkter, vilket i förlängningen också er negativt för EU. Inom forskningen ligger EU ohjälpligt efter USA.

Trots ansträngningar har försöken att skapa ett europeiskt patent förhalats i årtionden av snävt nationella intressen. Jag har själv som jurist arbetat med att stödja småföretagare som söker patent på sina uppfinningar i EU; 15 ansökningar, 15 översättningar, 15 olika bedömningar... Först nu i mars 2003 verkar man komma närmare en lösning.

Det finns alltså många frågor kring ekonomi och arbetsmarknad som borde vara viktigare för EU att ta itu med än ett ekonomisk riskprojekt som EMU och en gemensam valuta.

Gemensam valuta sätts före den gemensamma miljön

Varför satsar man på EMU och en gemensam valuta innan man tar itu med vår gemensamma miljö i Europa? Varför prioriteras inte våra gemensamma livsvilkor lika mycket?

Ordslottens tinnar och torn med EU:s strategi för hållbar utveckling växar höga även här men verkligheten är en annan. Kraven på skärpt kemikaliekontroll bromsas.

Nya krav kommer från Bryssel om att rensa ut "onödiga" regler som hindrar ekonomin och industrins frihet. EU:s jordbruks- och fiskeripolitik förbrukar våra naturresurser i stället för att bruka dem. Biologisk mångfald är långt borta. Medlemsländer får inta ingripa mot överfiskning som hotar deras egen framtid.

Det här har inte med EMU-frågan att göra, säger du kanske. Jo, det har det om man försöker se sambandet. En konstlad gemensam valuta sätts före en naturligt gemensam miljö.

EMU bygger en EU-stat

EMU är också en hörnsten i byggandet av en EU-stat, Europas förenta stater. EU-konventets arbete är präglad av att göra EU till en politisk stormakt med en egen konstitution. EU-fördragen skall därför skrotas och ersättas med en EU-konstitution. Fördrag är avtal som tecknas mellan självständiga stater. Konstitution är bara något som stater har.

Ordvalet är ingen tillfällighet utan visar tydligt åt vilket håll EU är på väg – från ett samarbete mellan självständiga stater till en federal EU-stat, Europas förenta stater, där Sverige bliver en delstat.

I början av mars 2003 stod världen inför ett krig. Ordslotten om den ekonomiska och politiska stormakten EU ställs mot verkligheten. Ordslotten bliver sandslott.

Inom loppet av några dagar i februari 2003 ligger den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i EU i ruiner.

EU-staterne Storbritannien, Spanien och Italien stödjer USA:s krigspolitik mot Irak, med eller utan FN-stöd.

Tyskland ställer sig inte bakom något krig överhuvudtaget. Frankrike, Grekland, Finland och andre länder vill vänta. Sverige, som skulle med i EU för att påverka, har ingen åsikt och hänvisar till FN. EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik blev bara en dröm. Varför? Helt enkelt därför att EU har försökt bygga upp någonting som vare sig är politiska realiteter eller förankrat hos folken. EU saknar gemensamma säkerhetsintressen. Utan gemensamma säkerhetsintressen finns heller ingen plats för någon gemensam utrikes- och säkerhetspolitik.

Från dröm till verklighet

På några dagar korrigerade verkligheten alla de vackra orden i EU-fördragen om en gemensam utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik med EU som en stark och enad aktör i världspolitiken. Trots detta fortsätter EU att bygga nya ordslott.

Frankrike vill att EMU-länderna och dess finansministrar skall utvecklas till en ekonomisk regering. Ekonomisk politik, skatte- och finanspolitik skall samordnas. EMU och euron driver på i en sådan riktning.

Många ekonomer mener att det går inte för en självständig nation att ha valuta- och räntepolitik i EU och finanspolitiken kvar i medlemsländerna.

Säger vi nej till EMU behåller vi båda i Sverige.

Säger vi ja talar mycket för att vi får flytta båda till Frankfurt respektive Bryssel. Frankrike och Tyskland har lagt ett gemensamt förslag att vetorätten i skattefrågor skall tas bort och majoritetsbeslut införas.

EMU driver mot en EU-stat. Myntet är en symbol för staten. Det finns ingen gemensam valuta utan stat och ingen stat utan en gemensam valuta.

Att tala om euron enbart som någonting man betalar med är att förvränga verkligheten och inte se vad det gemensamma myntet symboliserar.

Men EU-konstitutionen driver också mot en EU-stat. Känsligheten för ord är stark.

Bara stater har konstitutioner. För att undvika dette semantiska dilemma kallar konventet sin EU-konstitution för ett konstitutionsfördrag för att det inte skall se så farligt ut.

För att undvika att tala om en EU-federation talar man om en federation av nationalstater, vilket det inte finns någon i hela världen. I en federation finns inga nationalstater, enbart den federala centralstaten och dess delstater.

Så gott som alla förslag om EU:s framtid handler om mer makt för EU.

Kommissionen vill ha mer makt till den överstatsliga EU-motorn, EU-parlamentet vill ha mer makt till det överstatsliga EU-parlamentet och de stora medlemsländerna vill ha mer makt till sig själva genom en särskild EU-president i ministerrådet.

Frankrike och Tyskland föreslår ett sorts EU-Nato med ett militärt samarbete där länderna skall försvara varandra om de bliver angripna. Allt detta sker medan Sveriges statsminister talar om ”mer samarbete” och utan med ett ord nä mne att ”samarbetet” går mot en EU-stat.

Någon debatt om detta förekommer inte i Sverige.